

раженія възможно е да криятъ въ себе си лъжѣ, възможно е да не извиратъ отъ искренность.

Янка избърса сълзѣтъ които ѣмъ обляхъ.

Трипани видѣ неоспоримото доказателство на умиленіе въ туй мълчаливо израженіе, въ сълзѣтъ на Янка.

Пристъпи тогазъ и колѣнни прѣдъ ней и съ гласъ растреперенъ полума, като искаше да допрѣ до небръжно-спуснитѣ ѣ рѣкъ.

— Прости мя, ей, прости мя, добра моя Янке, прости мя на тозъ свѣтъ, както ны прощава Вышній на небеса.

И като стисна рѣкъ ѣ, приложи леко поцѣлуваніе.

Янка вдигна пылытъ си съ сълзы хубавы очи, тури деснитѣ си рѣкъ на главѣтъ на колѣнничийтъ и наведенный Трипани, погледа умило земный си бащъ, който стоеше съ крѣстосаны рѣкъ, възведе умственнытъ си очи къмъ Небесныйтъ и рече:

— Простенъ бѣди. — Чедѣ мои! живѣйте честито! рече добрыйтъ старецъ Аристъ. Но позволѣте и на добрътъ си майкъ да узнае и тѣя честитѣтъ случкъ, и по-честитыйтъ исходъ на работѣтъ.

На тѣзъ думы и тримата, безъ повече истълкованія, възлѣзохъ въ стѣйтѣ дѣто майката лежеше болна.

— Добра моя съжителке, рече г. Аристъ. Идѣ да ти извѣстѣ въ едно врѣме двѣ благополучія. Първо намѣрихъ изгубенный си имотъ.

Трипани ся смути силно.

— Второ (продължаваше г. Аристъ) съпругата намѣри съпруга си и ето двопцѣта между насъ опростени и помирени.

Болната станѣ като съ пружинѣ дигнатѣ, обыкновенно блѣдавытъ ѣ страны ся позачервихъ, сълзы потекохъ низъ очитѣ ѣ и съ слабъ гласъ и на прѣсѣдницѣ тѣя издума слѣдующытъ думы.